

[Landbrugsministeren.]

Men når jeg ser på denne udtalelse, dens indhold, dens tendens og dens form, så nødes jeg til at sige til slut: Gud bevare mig for mine venner!

Hans Pinstrup: Jeg ønsker at gøre denne korte bemærkning, at der ikke fra min side er noget at føje til mine udtalelser før.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Der er to punkter, jeg gerne, inden diskussionen slutter, vil understrege overfor det ærede medlem hr. Carl Petersen. Her er jo ikke tale om nye eksportudvalg, men om det enkle, at man lægger det i hænderne på de organisationer, der skal til at administrere loven efter dens hensigt; det er ganske nødvendigt, hvis ikke den enkelte ordning er tilstrækkelig.

Dernæst er der problemet med mælk og mælkepriserne. Som den højtærede landbrugsminister også nævnte, er der kun taget hensyn til smørfedt og slet ikke taget hensyn til skummetmælksværdien, ejheller til svingningerne i denne værdi, ejheller til distribueringsudgifterne. Vi har herom haft henvendelse fra Danske Konsummælkeriers Fællesrepræsentation, og under drøftelserne af denne henvendelse har man været enig om, at der her er et problem, som man ikke kan afvise. Men det er vor opfattelse, at det spørgsmål hører hjemme under prismyndighederne. Derfor har vi videresendt konsummælkerierne henvendelse til handelsministeriet, som er det rette forum for denne henvendelse. Samtidig er det et problem, som hører under de kommunale mælkeudvalg rundt omkring i Danmarks byer; det er dem, der har indflydelse på det, som vi jævnlig ser udtryk for. Derfor har vi i udvalget taget den stilling, vi har, og jeg har gjort disse bemærkninger for at gøre rede for udvalgets opfattelse af spørgsmålet om mælken.

Carl Petersen: Jeg burde måske have sagt det samme nu, som jeg sagde ved kornlovens behandling, da den højtærede landbrugsminister havde holdt en tale til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, at jeg ville undlade at sige noget efter den, for at den kunne stå så klart og skarpt som muligt. Men jeg har nogle bemærkninger, som jeg synes jeg skal gøre, og jeg håber ikke, de svækker indtrykket af den højtærede landbrugsministers fremragende svar til det ærede medlem.

Hver gang et af disse lovforslag er til behandling, holder det ærede medlem hr.

Hans Pinstrup en tale om det danske landbrugs store indsats til gavn for det danske samfund. Vi erkender allesammen, at landbruget i årene efter krigen har ydet en stor indsats for at højne vor eksport o. s. v., men når det bliver sagt på den måde, når det ærede medlem stadig gentager det, så kan det godt blive trættende at høre på, for sagen er jo den, at de enkelte landbrugere selv har haft lidt ud af det, det er ikke gjort for samfundets skyld alene. Der er ingen, der underkender denne indsats, men jeg synes på den anden side, at vi i fremtiden skulle være fri for at blive ved at høre på de samme taler; det er forkert at fremstille det på den måde.

Det ærede medlem er imod den lovgivning, vi her behandler, både hvad angår det foreliggende lovforslag, kornloven og også de andre love, der var med i kriseforliget. Men hvis vi ikke fik disse love, kom den frie prisdannelse til at råde, og det store offer, som landbruget efter det ærede medlems opfattelse bringer samfundet, skulle man kunne læse bl. a. ud af den fantastiske prisstigning, der har været på kød i de sidste fjorten dage, den prisstigning, der ville komme på flæsk, som jeg ved har været forestående, og kornpriser på mellem 70 og 75 kr. Det er alle disse ting, landbruget i dag har kunnet indkassere. Bevares, jeg misunder dem det ikke, men der er da ingen grund til at fremstille det for det høje tings medlemmer og for offentligheden, som om de har bragt ofre over deres evne, det er der intet menneske, som har sin normale tænkeevne i behold, der kan skrive under på. Man kan læse ud af regnskabsresultaterne, hvorledes dette fremkommer. Lad os da nøjes med at sige, at samfundet er glad og tilfreds med den indsats, som landbruget har gjort, men lad os dog lade være med at blive ved at fremhæve det på den måde, at det øvrige samfund skylder landbruget en hel del; det passer jo ikke.

Når det ærede medlem i den forbindelse, hvor der er talt om udtrykket i § 1, siger — sådan forstod jeg det —, at det var slet ikke meningen, at landbrugsorganisationerne ville bruge det på den måde, at de ville hindre ministeren i at administrere, for lov var lov, og lov skulle holdes, så fristes man til at spørge: Ja, men hvad i alverden skal det så stå der for, hvorfor da ikke bruge et udtryk, som alle kan anerkende, og som alle ved dækker det samme? Når man holder så stædigt fast ved det, må det da være, fordi man har en eller anden tanke med det. Jeg har aldrig mistænkt det ærede medlem for — hvis det var det, han hentydede til —,